

Morir d'èxit

«És feina de les institucions regular l'ús dels recursos turístics naturals i patrimonials, amb la col·laboració dels operadors turístics, que han d'excel·lir en el servei»

Segons les previsions del Patronat de Turisme de Lleida, s'espera que la temporada d'estiu d'enguany sigui excepcional. Excepcional en el sentit que es preveuen 1,9 milions de pernотacions i 550.000 visitants a la demarcació de Lleida, quantitat que supera el rècord del 2019, últim any abans de la pandèmia de la Covid-19, tot i que el passat any 2021 també va ser molt bo en quant a nombre de turistes.

Centrant-nos en el Pirineu, és evident que molts visitants es concentraran en el nostre territori durant pràcticament un mes, ja que, malauradament la temporada turística al Pirineu és majorment estacional i abasta principalment el mes d'agost i, en menor mesura, els mesos de juliol i setembre.

La pregunta que es formulen molts pirinencs és si resulta sostenible acollir tantes persones alhora, i quan parlo de sostenibilitat em refereixo tant al vessant mediambiental i de conservació del territori com a la de la qualitat de l'experiència turística.

En relació amb la sostenibilitat mediambiental, la qüestió no és pas gaire diferent del debat (sembla ara ja passat) sobre els Jocs Olímpics, ja que una de les principals objeccions que se li feien a aquest projecte era precisament el de concentrar un elevat nombre de persones en un curt període de temps. Pot el Pallars acollir tots aquests turistes sense que es malmeti o deteriori el territori? En aquest sentit no és exagerat considerar que el Pirineu és un espai raonablement ben conservat, sense que l'acció humana l'hagi malmès de forma substancial i irreversible. Per tant, cal preservar-lo i l'única manera és, inevitablement, limitar l'accés i ús per part dels turistes.

En aquest sentit resulten enraonades les mesures que s'adopten per regular l'accés a espais naturals amb risc de massificació com la Vall d'Aran, la Pica d'Estats o la platgeta de Camarasa...; no solament per preservar-los, sinó per la mateixa seguretat de les persones que els visiten. L'objectiu ha de ser que els espais naturals, que no deixen de ser recursos turístics, acullin el nombre de persones que sigui possible sense que aquells es malmetin.

En relació amb la sostenibilitat des del punt de vista de la qualitat, és essencial que els turistes que visiten el Pirineu gaudeixin d'una experiència memorable i que quan tornin als seus llocs d'origen puguin explicar als seus amics i familiars que visitar el Pirineu és tota una experiència. No parlem solament dels espais naturals, sinó també dels serveis turístics que s'ofereixen. Això passa tant perquè els visitants no es trobin els espais atapeïts de gent que impedixin fruit d'una visita agradable, com que, quan dinin en un restaurant, el servei sigui adequat al nombre de persones que acull. Estic convençut que la majoria de professionals del turisme comparteixen aquest punt de vista i no hi ha dubte que al Pallars la qualitat del sector de l'hoteleria ha assolit un nivell molt alt.

En definitiva, és feina de les institucions amb competències sobre la gestió dels recursos turístics naturals i patrimonials regular-ne l'ús amb la doble finalitat de preservar-ne els valors mediambientals i patrimonials i alhora el seu atractiu turístic. Però també és missió dels operadors turístics excel·lir en el servei de manera que l'experiència sigui immillorable, procurant i col·laborant també amb la preservació d'aquells recursos. La conjunció de tots dos elements permetrà que el Pallars disposi d'una oferta turística sostenible i de qualitat, que com a activitat econòmica contribueix a fixar la població i evitant, sobretot, morir d'èxit.

[nointext]